

Tôi Nói Với Hoa Hồng

Mở cửa chào ngày mới, tôi nói với hoa hồng: "Good Morning Em Nhé!". Hoa mừng tôi rớt lệ, giọt mù sương sớm mai!

Tôi chào buổi sáng, ai / áo dài vừa ngang gối / đẹp ơi một con phố...tôi hạnh ngộ người xưa!

Không phải là giấc mơ: Hôm nay ngày đại hội của những người trôi nổi/ gặp gỡ nhắc Cố Hương...

Đã bốn ba năm hơn...chưa một người quên được! Hồn những người chết trước chắc phảng phất hôm nay...

Vào nhà, quần áo thay / tôi cũng đi Đại Hội! Tôi chắc ai cũng nói: "Chào tất cả Cố Nhân!"

Chúng ta là mùa Xuân! Mùa Xuân thời "quá vắng", mùa Xuân "tự xuất cảng", ngao ngán...mà cũng vui!

Thương lắm chớ những người / vì ngày mai con cháu! Tới đây sống nương náu, "tạm dung" ngày lại ngày...

Chào nhau và bắt tay...Chào nhau, cười và khóc...Ai cũng yêu Tổ Quốc, ai cũng nhắc Quê Hương!

Quê Hương thành Cố Hương...chữ nào buồn hơn nữa? Và..áo dài, đây đó...là Cố Nhân...là sao?

*

Sáng, gặp nhau, ôi chào! Chữ Ôi nằm phía trước, từng đôi người sánh bước, Good Morning! Mông mênh...

Những nụ hồng bình minh cũng đang nhìn người Việt...một cái nhìn tha thiết...một cái nhìn xót xa!

Xin lỗi nhé "người ta", tôi gọi là "người cũ", là "cố nhân" không rủ...đều tìm về "cố hương"...

Nhắc Âu Cơ, quá thương! Giận Lạc Long Quân lắm...Một đoàn quân-lạc-lỏng / đi, đi...vào Hội Trường!

Cờ bay trong khói sương...Tình bay trong khói nhang...Nước mắt hai hàng chảy...Nước Non ngàn dặm xa!

Ngực tôi một nụ hoa...thưa em: Hoa Hồng Trắng!

Trần Vấn Lệ